

A Pécsi Ítéltábla dr. Feldmájer Péter pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a ... jogtanácsos által képviselt **VI.rendű alperes neve** (címe) VI. rendű, az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **XI.rendű alperes neve** (címe) XI. rendű és a ... jogtanácsos által képviselt **XIII.rendű alperes neve** (XIII.rendű alperes címe) XIII. rendű alperesek ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében, a ... Törvényszék 2016. április 7. napján kelt, .../138. számú ítélete ellen a felperes részéről 140. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15. nap alatt az I.,VI. és XI. rendű alperesnek egyenként 100.000.-100.000.-100.000.- (százezer-százezer-százezer) forint, a XIII. rendű alperesnek 150.000.- (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperessel szemben a ... Járásbíróságon **O.** bíró előtt ... számon jelentős értékre folytatólagosan elkövetett lopás büntette miatt büntető eljárás volt folyamatban, mely ítélettel befejeződött, az ítélet nem jogerős. E büntető eljárás hatálya alatt a felperessel szemben a VI. rendű alperes előtt ... számon nyomozás indult különösen nagy értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt, mely eljárás során a felperest 2012. november 24-én őrizetbe vették, majd a bíróság jogerősen elrendelte az előzetes letartóztatását. 2012. november 24-én a VI. rendű alperes a felperes ... szám alatti ingatlanában házkutatást tartott, melynek során lefoglalt 11 darab különböző számítástechnikai eszközt. VI. rendű alperes 2013. február 13-án informatikai szakértőt rendelt ki, a szakértő feladata volt az átadott számítógépek, adathordozók vizsgálatát követően annak megállapítása, hogy azokon a bűncselekményekkel összefüggésbe hozható adat található-e. A szakértői vizsgálat során az átadott számítógépek merevlemezein található adattartalmat a szakértő megvizsgálta, tartalomjegyzéket készített, és az összes dokumentumot, fényképet, videó felvételt, e-mail levelezést 1 darab CD lemezen, az eredetivel azonos formában, nem módosítható állapotba másolta, mely a nyomozati eljárás anyagának része lett. VI. rendű alperes 2014. február 12-én a lefoglalás megszüntetéséről hozott határozatot, és a lefoglalt winchester-eket, számítógépházat tartozékokkal, laptopot, mobil merevlemezt, valamint pendrive-okat kiadni rendelte. A nyomozati eljárásban a felperest a VI.

rendű alperes 2012. december 19. napján hallgatta ki, a kihallgatás a 8.óra 37.perckor kezdődött és 10.óra 34 perckor ért véget. 2013. július 9-én a VI. rendű alperes szaktanácsadó kirendeléséről határozott, elrendelte a felperes poligráfós vizsgálatát, a vizsgálat lefolytatásához a felperes hozzájárult. A vizsgálatot a XIII. rendű alperes végezte el, az erről készített szaktanácsadói vélemény megjegyzés részének utolsó mondatában rögzítette, hogy „A regisztrátum alapján a vizsgált személy, tagadása ellenére nyugtató hatású szert fogyasztott a vizsgálatot megelőzően.” A VI. rendű alperes 2014. január 28. napján ismertette a felperessel a nyomozati iratokat, az erről készült jegyzőkönyv szerint „, 13.45 órakor a gyanúsított rövid szünetet kér, amíg a börtön által biztosított ebédet elfogyasztja..” A nyomozás befejezését követően a ... Járási Ügyészség számú vádirata alapján a büntető eljárást a ... Járásbíróság ... Szám alatt folytatta le különösen nagy értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette miatt, e büntető eljárás is befejeződött, az ítélet nem jogerős.

A felperes többször módosított kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek intézkedéseikkel megsértették a tisztességes eljáráshoz, személyes szabadsághoz, testi épséghez, egészséghez, becsülethez, valamint emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait. Kérte, hogy a bíróság nem vagyoni kártérítés címén az alpereseket egyetemlegesen 340.000.000 forint tőke és kamata, ezen felül a XI. rendű alperest további 50.000.000 forint megfizetésére kötelezze.

A felperes az I. rendű alperessel szemben a keresetét arra alapította, hogy a ... Városi Bíróság előtt ... számon ellene folyamatban volt büntető eljárásban eljáró bíró, **O.** - kérelme ellenére - nem adta ki a tárgyalási jegyzőkönyveket, időben nem lajstromozta a beadványait, felolvasta a 2014. június 16-án tartott tárgyaláson a polgári kereseti kérelmét, felhívta a védőügyvédjét, hogy segítse az ügyészt, mellőzte az ártatlanságot igazoló bizonyítékokat, szakértői véleményben foglaltakat. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a ... Járásbíróság előtt számon folyamatban volt büntető eljárásban eljáró bíró, **N.** nem vizsgálta három szabadlábra-helyezés iránti kérelmét, huzamosabb időn keresztül kérelme ellenére nem biztosította az iratbetekintést.

VI. rendű alperessel szemben a keresetét arra alapította, hogy a lefolytatott házkutatással kapcsolatba hozott határozatot a jogszabályban előírt három napon túl hozta meg, többszöri kihallgatása során kérelme ellenére nem biztosított ételt és italt, a személyes adatait, tűz- és munkavédelemmel kapcsolatos üzleti titkait, második verseskötetének anyagát tartalmazó, a lefoglalt számítástechnikai eszközökön tárolt dokumentumokat jogellenesen kezelte az engedélye nélkül.

XI. rendű alperessel szemben keresetét azzal indokolta, hogy az előzetes letartóztatás megszüntetésével kapcsolatos kérelmét nem bírálta el soron kívül, a Be. 64/A.§ (1) bekezdés a) pontja szerint.

A XIII. rendű alperessel szembeni keresetét arra alapította, hogy az által végzett poligráfós vizsgálat során túlterjeszkedett az eljárás keretein, és indokolatlanul sértő megállapításokat tett amikor rögzítette, hogy „a vizsgálat során a felperes nyugtató gyógyszerek hatása alatt állott”, eltért a vizsgálat előtt ismertetett kérdésektől, és olyan kérdéseket tett fel a vizsgálat során, amelyekre a büntetőjogi felelősség szempontjából megfelelő választ nem lehetett adni.

Alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték arra hivatkozva, hogy a felperes nem jelölt meg olyan alperesi jogellenes és felróható magatartást, amellyel okozati összefüggésben a felperest nem vagyoni sérelem érte. Álláspontjuk szerint az eljárásuk során felmerülő bármilyen esetleges eljárási szabálysértéssel szemben a felperes jogorvoslattal élhetett, e jogával élt is, a jogorvoslatok

elbírálása az eljárásokban megtörtént.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes az eljárás során bizonyítani nem tudta, hogy a keresetében alperesek terhére megjelölt magatartások, intézkedések személyhez fűződő jogát sértő, kártérítési követelés alapját képező, jogellenes és felróható magatartások, ezért a felperest ezekkel okozati összefüggésben sem személyhez fűződő jogsértés, sem kár nem érte. Álláspontja szerint a személyiségi jogi per bírósága nem foglalhat állást bármely más jogterületre tartozó jogi vita eldöntésében, azt még csak nem is véleményezheti, a személyiségi jogi per rendeltetéséből, a jogrendszerben elfoglalt helyéből következően. Az ilyen per nem szolgálhat más hatósági eljárásban felmerülő jogi kérdések akár közvetlen megválaszolására, akár egyfajta jogorvoslati fórumaként. Kiemelte, hogy a felperes olyan hátrány bekövetkezését nem is állította, és nem is bizonyította, amely indokolná javára tehát a nem vagyoni kárpótlás megítélését.

Az I. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a bírósági ügyek iratanyaga cáfolta a felperesi állításokat, de az I. rendű alperes eljárása törvényességét a fellebbviteli bíróság hivatott vizsgálni, az I. rendű alperes eljárása során felmerült esetleges mulasztásokkal kapcsolatban a büntetőeljárás során a felperes eljárási kifogással élt, illetve elfogultsági kifogást jelentett be, mely elbírálása megtörtént. VI. rendű alperes tekintetében utalt arra, a VI. rendű alperes igazolta, hogy az eljárása teljes iratanyagát a felperes rendelkezésére bocsátotta, kivéve melyek álláspontja szerint titkos adatnak minősülnek, így a védekezéshez szükséges iratok a felperes birtokában voltak, emellett a felperes mindvégig jogi képviselővel, védővel rendelkezett, aki a jogai érvényesítését biztosította, a felperessel szemben alkalmazott kényszerintézkedései jogszerűek voltak, az informatikai szakvélemény beszerzését követően a számítástechnikai eszközöket a felperes részére kiadták, a lefoglalás nem sértette a felperes információs önrendelkezési jogát, az az Alaptörvény által előírt állami kényszer alkalmazása során történt, az arányosság követelményének betartásával. XI. rendű alperessel szemben felhozott mulasztással kapcsolatban is azt állapította meg, hogy a fellebbezés haladéktalan elbírálása megtörtént, személyiségi jogsértés felróhatóság hiányában így fel sem merülhet. A XIII. rendű alperessel kapcsolatban utasalt arra, hogy a bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, és nem feladata felülbírálni a poligráfós vizsgálattal kapcsolatos eljárást, a vizsgálati eredmény a büntető eljárás anyagának része, így a büntetőbíróság hatásköre és feladata annak értékelése.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresete teljesítését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság meg sem kísérelte feltárni, hogy a büntetőeljárás során miként sérültek a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai, tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a keresetét a büntetőítéletek elleni jogorvoslatként kezelte, és azt állapította meg, hogy az alperesek nem sértették meg a tisztességes eljárás elvét, amikor a kérelme ellenére nem vették szó szerint jegyzőkönyvbe a nyilatkozatát, a büntető eljárás iratait nem, vagy késedelemmel adták át, személyes dokumentumait, iratait, verseit hozzájárulása nélkül kezelték. Fenntartotta, hogy az I. rendű alperes munkavállalói az általa, az elsőfokú eljárásban már megjelölt magatartásokkal megsértették a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, a VI. rendű alperes illetéktelenül kezelte az üzleti titkait, illetve személyes adatait, a XI. rendű alperes késedelmesen hozta meg az előzetes letartóztatás tárgyában a határozatát, nem érvényesültek a Be.136.§ (1) bekezdés és 64.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott követelmények, a XIII. rendű alperes a poligráfós vizsgálat során túlerjeszkedett az eljárás keretein, olyan megjegyzést tett, amely a felperes emberi méltósághoz való jogát sértette. Álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz, az emberi szabadsághoz és méltósághoz való elidegeníthetetlen jogai az alperesek terhére megjelölt magatartásokkal sérültek, és ez önmagában megalapozza a nem vagyoni

kártérítés iránti követelését. Sérelmezte, hogy a bizonyítási indítványait az elsőfokú bíróság elutasította, de ennek indokát nem adta.

Az alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy miután a felperes kizárólag nem vagyoni kártérítés iránti igényt érvényesített, kártérítési keresete alaposságához azt kellett volna bizonyítania, hogy az alperesek olyan magatartást tanúsítottak, amely személyhez fűződő jogát sértette meg, a nem vagyoni kártérítés ugyanis a személyhez fűződő jog megsértésének az 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 84.§ (1) bekezdés e) pontján nyugvó szankciós következménye. (EBD2014. P.2)

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az Alaptörvényen nyugvó, az emberi méltóságból mint alapjogból levezethető, és a Polgári Törvénykönyv által részletezett személyhez fűződő jogok megsértése megállapításának alapjául önmagában büntető vagy polgári eljárásban elkövetett eljárási szabálysértések, ügyintézési késedelmek, vagy ehhez hasonló mulasztások többlétegyállás megvalósulása hiányában nem szolgálhatnak, a személyiségi jogi pernek a jogrendszerben elfoglalt helyénél fogva nem lehet szerepe bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésében, de még véleményezésében sem, a büntetőeljárás esetleges hiányosságainak a reparációja alapvetően a büntetőeljárás keretei között, annak szabályai szerint lehetséges. (EBH2007. 1598, Kúria Pfv.IV.20.242/2015/4).

A felperes az eljáró hatóságok ügyintézési késedelmekre, eljárási szabálysértéseire hivatkozva a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésén keresztül emberi méltósága megsértését állította. A Legfelsőbb Bíróság az EBH2007. 1598. számú döntésében kifejtettek szerint a polgári jog által biztosított személyiségvédelem körében az ember személyiségét alkotó lényegi tulajdonságok és ismérvek összessége jelenti az emberi méltóságot, és (külön nevesített személyiségi jog hiányában) a személyiséget ebben a vonatkozásban ért támadás ad csak alapot az emberi méltóság sérelme miatti személyiségi jogvédelemre. A Kúria a Pfv.IV.20.242/2015/4. számú határozatában kifejtette azt is, hogy nem minden alkotmányos alapjog minősül közvetlenül személyhez fűződő jognak, a tisztességes eljáráshoz való jog fontos alkotmányos jog, az egyes eljárások fontos garanciális szabálya, azonban nem a Ptk. szabályai szerint érvényesíthető személyiségi jogot jelent. A felperes által állított eljárási szabálysértések, ügyintézési késedelmek - többlétegyállás hiányában - nem minősülnek a felperes személyére ható, személyisége lényegét alkotó tulajdonságok, azaz az emberi méltósága megsértését eredményező magatartásnak, ezért nem vagyoni kártérítésre nem adnak alapot.

A fentiekből következően a jelen perben a felperes kereseti tényállítások keretei között azt kellett és lehetett vizsgálni, hogy a felperes által megjelölt alperesi magatartások személyhez fűződő jogot - nevezetesen a felperes által megjelöltek szerint a felperes emberi méltóságát, személyes szabadságát, jóhírnevét, testi épségét, egészségét, becsületét - sértő magatartások voltak-e, és nem azt, hogy az alperesek az eljárásuk során követtek-e el eljárási szabálysértést vagy sem, tévesen indult ki ezért az elsőfokú bíróság abból, hogy az alperesek eljárási szabálysértését kellett a felperesnek bizonyítania, és szükségtelenül értékelte az alperesek felperes által felrótt magatartását

abból a szempontból, hogy azok megvalósították-e az eljárási szabályok megsértését, mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletéből az egyes alperesek magatartását értékelő ítéleti megállapításokat, nevezetesen az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 10. oldala „I. rendű alperes:” szövegrésztől kezdődő részét - a jogszabályi felhívások kivételével - a 18. oldal utolsó előtti, perköltségre vonatkozó bekezdésig, és kiegészíti - különös tekintettel a fellebbezésre - az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását az alábbiakkal:

A felperes keresetében azt állította, hogy az alperesek megsértették a Ptk. 76.§-ában nevesített személyes szabadsághoz, testi épséghez, egészséghez, becsülethez, emberi méltósághoz, valamint a Ptk. 81.§ (1) bekezdésében írt magán, illetőleg üzleti titokhoz való jogát is. A felperes által az alpereseknek felrótt magatartásokat abból a szempontból kellett ezért értékelni, hogy azok alkalmasak-e a megjelölt személyhez fűződő jogsértés megállapítására, és csak abban az esetben kellett és lehetett az ügyben bármely tényre vonatkozóan bizonyítást elrendelni, amennyiben a felhozott tények eredményezhették a felperes által állított személyhez fűződő jog sérelmét, és ezáltal alapul szolgálhatnak nem vagyoni kártérítés megítéléséhez. E körben a másodfokú bíróság álláspontja - az alább részletezett indokok miatt - az, hogy a felperes által sérelmezett alperesi magatartások a felperes személyhez fűződő jogának megsértését nem eredményezték.

Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” címszó alatt található 1. cikke 1. bekezdése rögzíti, hogy az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam első rendű kötelessége. Rögzíti ugyanakkor az Alaptörvény 1. cikk 3. bekezdése azt is, hogy az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályok más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozhatók. Éppen az Alaptörvény e felhatalmazó rendelkezésén alapulnak azok a korlátozások, amelyeket a büntetőeljárás terheljének a büntetőeljárás szabályrendszerében el kell viselnie, így a személyi szabadságot, a tulajdonjogot korlátozó kényszerintézkedéseket, az előzetes letartóztatást és a lefoglalást is. A személyi szabadság mint személyhez fűződő jog megsértését a jogellenes fogva tartás alapozhatja meg, a jogellenességet azonban kizárja az a tény, hogy az előzetes letartóztatásra a büntető eljárás keretei közt, jogerős bírói döntés alapján került sor, a felperes ezért személyi szabadsága megsértésére a nem vagyoni kártérítés ténybeli alapjaként egyik alperessel szemben sem hivatkozhat. Amennyiben a büntető eljárás eredményeként felmentésre kerül sor, úgy a felperes kártalanítási igényt érvényesíthet az állammal szemben a Büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 580.§-a alapján.

Nem eredményezhet személyhez fűződő jogsértést a büntető eljárás során történt személyes adatkezelés, és nyomozati eljárás során elrendelt lefoglalás sem, még akkor sem, ha a lefoglalt dolog adatokat tartalmazó számítástechnikai eszköz. A Be.151. §-a szerint a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozhatóság elrendeli annak a dolognak, információs rendszernek, ilyen rendszerben tárolt adatokat tartalmazó adathordozónak vagy adatnak a lefoglalását, amely bizonyítási eszköz, a törvény értelmében elkobozható, vagy amelyre vagyonelkobzás rendelhető el. A 152.§ (1) bekezdése értelmében a lefoglalás érdekében a dolog, illetve információs rendszer, vagy az ilyen rendszerben tárolt adatokat tartalmazó adathordozó birtokosát vagy az adatkezelőjét fel kell szólítani, hogy a keresett dolgot adja át, illetve az információs rendszerben tárolt adatot tegye hozzáférhetővé. Ha ezt önként nem teszi meg, rendbírsággal sújtható, az átadás, illetve hozzáférhetővé tétel megtagadása pedig nem akadályozza annak, hogy a keresett dolgot, illetőleg az információs rendszerben tárolt adatot házkutatással vagy nyomozással megszerezzék. Az információs rendszer, illetőleg információs rendszerben tárolt adatokra vonatkozóan a Be. semmiféle korlátozást nem tartalmaz, lefoglalásnak bármely személyes adatot, üzleti vagy

magántitkot tartalmazó számítógépes adathordozó vagy információs rendszer esetén is korlátozás nélkül helye van. A VI. rendű alperes ezért azzal, hogy a felperestől számítógépes adathordozót foglalt le, arról másolatot készített, és azt a büntető eljárás iratai részévé tette személyhez fűződő jog - magántitok, üzleti titok megsértését - nem követte el még akkor sem, ha azon a felperes üzleti titkai vagy magán titkai - szellemi alkotásai - voltak (bár ez utóbbi tény az eljárás adatai alapján nem is volt megállapítható), mert üzleti vagy magán titok sértést a titok nyilvánosságra hozatalával, vagy az azzal való visszaéléssel lehet elkövetni a Ptk. 81.§ (1) bekezdése értelmében, ezt azonban a felperes nem is állította.

Ugyanakkor a felperes számítógépes adathordozón tárolt üzleti titkai, szellemi alkotásai, magántitkai nem minősülnek az információs önrendelkezési jogról szóló 2011. évi CXII. számú törvény szerinti személyes adatnak sem, személyes adat ugyanis a 3. § (2) bekezdése értelmében az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A felperes személyes adatainak kezelésére a büntetőügyben eljáró hatóság a 2011. évi CXII. számú törvény 3.§ (4) bekezdése alapján kifejezetten jogosult volt, ugyanis bűnügyi személyes adatnak minősül a büntetőeljárás során, vagy azt megelőzően, a bűncselekménnyel vagy a büntetőeljárással összefüggésben a büntetőeljárás lefolytatására, illetve a bűncselekmények felderítésére jogosult szerveknél, továbbá a büntetés-végrehajtási intézeteknél keletkezett, az érintettek kapcsolatba hozható, valamint a büntetett előéletre vonatkozó személyes adat. A bűnügyi személyes adat kezelése a büntető eljárási törvény keretei közt - melynek megsértését a felperes nem is állította - személyhez fűződő jog megsértésének alapjául nem szolgálhat.

Az I. rendű alperesnek felrótt magatartások mindkét büntetőeljárással kapcsolatban az eljárási szabálysértések körébe esnek, az állított határidő-mulasztások, eljárási szabálysértések azonban - a fentiek okán - megvalósulásuk esetén sem voltak alkalmasak egyik, a felperes által megjelölt személyhez fűződő jogmegsértésére sem.

A VI. rendű alperessel szemben felhozott magatartások részben szintén az eljárási szabálysértések körébe esnek, részben a lefoglalással voltak kapcsolatosak, és a fentiek okán nem szolgálhatnak kárfelelősség alapjául. A VI. rendű alperessel kapcsolatban ezen túl az élet, testi épség, egészség és emberi méltóság sérelmére hivatkozott a felperes arra a tényre utalva, hogy a VI. rendű a kihallgatása során nem biztosított számára ételt és italt. A felperes kihallgatását tartalmazó jegyzőkönyvek szerint a 2012. évi kihallgatás a délelőtti órákban zajlott, és olyan rövid ideig tartott, hogy fel sem merülhet, hogy a felperes esetleg hiányt szenvedett volna, és ez az egészségére, testi épségére kihatással lehetett volna, a 2014. évi kihallgatáson pedig a jegyzőkönyv szerint a felperes részére az étkezés lehetőséget biztosították, így ezzel kapcsolatban az emberi méltóság, élete, testi épsége veszélyeztetettsége, vagy annak megsértése szintén nem merülhet fel.

A XI. rendű alperessel kapcsolatban a felperes - az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére - értékelhető tényállítást sem terjesztett elő, és az eljárás adatai alapján sem volt megállapítható olyan tény vagy körülmény, amely alapot adott volna annak megállapítására, hogy a XI. rendű alperes bármiféle magatartással a felperes személyhez fűződő jogait megsértette volna. A XI. rendű alperessel szemben a felperes hivatkozott arra, hogy nem ő járt el az előzetes letartóztatása, illetve annak hosszabbítása ügyében, holott a törvény szerint ez az ő hatáskörébe tartozott volna, erre - vagyis arra a tényre, hogy a felperes előzetes letartóztatásáról nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság döntött - semmiféle tényadat nem áll rendelkezésre, de e tény egyébként sem az „el nem járt”, hanem a hatáskör és illetékesség nélkül eljáró bíróság felelősségét vethetné fel.

Ugyanakkor a felperes arra is hivatkozott, hogy az előzetes letartóztatása körében hozott döntés, illetve az előzetes letartóztatás megszüntetése iránti kérelméről történt késedelmes döntés alapozza meg személyi szabadsága mint személyhez fűződő joga megsértését. A büntető eljárás szabályai szerint elrendelt előzetes letartóztatás azonban - mint az alapjogok törvény által megengedett korlátozása - fentebb már kifejtett okból személyhez fűződő jogsérelmet nem eredményez, még abban az esetben sem, ha a fogvatartott az előzetes letartóztatás megszüntetése iránti indítványt terjeszt elő, melynek elbírálására egyébként határidőt a Be.133.§-a nem is szab.

A XIII. rendű alperessel szemben a felperes azt hozta fel, hogy a poligráfos vizsgálat során túlterjeszkedett az eljárás keretein, a tárgyhoz nem tartozó kérdéseket tett fel, indokolatlanul sértő, megalázó megjegyzést tett, és a vizsgálat eredményeként valótlanul állította azt, hogy nyugtatószer hatása alatt állt. Bár a poligráfos vizsgálat eredménye nem minősül szakértői véleménynek, a vizsgálat elvégzésére a XII. rendű alperest a nyomozóhatóság szaktanácsadóként rendelte ki, a szaktanácsadó eljárása során tett megállapításokra is irányadó a szakértői véleménnyel kapcsolatban a bírói gyakorlatban kialakult álláspont, mely szerint a szakértői vélemény ténymegállapítása személyiségi jogsértésnek csak akkor tekinthető, ha túlmegy a szabad véleménynyilvánítás jogilag megengedett keretein, vagy a vélemény a kifejezés módjában indokolatlanul sértő, bántó vagy megalázó. Ilyen azonban a perbeli esetben nem volt megállapítható, az a ténymegállapítás, hogy a felperes nyugtatók hatása alatt állt tényszerű, indokolatlanul sértőnek, bántónak sem kifejezőmódjában, sem szóhasználatában nem minősül, és személyhez fűződő jogsértés megállapítására sem adhat alapot. Az egyéb felrótt magatartások az eljárási szabálysértések körébe esnek, melyek a fentebb kifejtettek szerint személyhez fűződő jogsértés megállapításának alapjául nem szolgálhatnak.

A fentiek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a másodfokú eljárás során felmerült költségeket, mely áll az I.,VI.,XI.,XIII. rendű alperest képviselő jogtanácsosok munkadíjából, ennek összegét a Pp. 67. § (2) bekezdésére figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapított meg mérsékelt összegben a másodfokú eljárásban kifejtett munka mennyiségét és a tárgyaláson való jelenlétet értékelve. A felperes személyes költségmentessége folytán az őt képviselő párfogó ügyvéd díját - a Pp. 87. § (1) bekezdése alapján megállapítva - és a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§ alapján az állam viseli.

Pécs, 2017. január 11.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró